

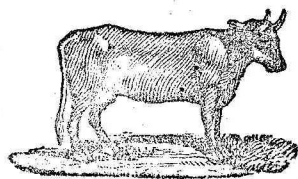
4) Μὴ ἀγοράζης πράγματα, τὰ ὅποια δὲν σὲ ἀναγκαιοῦν, διότι εἶναι εὐθηνά.

5) Ὅταν ᾔσαι ὠργισμένος, μὴ ὀμίλει πρὶν μετρήσης δέκα.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΠΡΩΤΟΥ ΣΠΟΥΔΗΣ.

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς σπουδῆς διαφέρουσι κατὰ τὴν ἡλικίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀρχίσῃ· ὅταν ᾔσαι πρόωρος καὶ υπερβολικῇ, βλάπτει τὰς διανοητικὰς δυνάμεις. Εἶδα τέκνα πνευματώδη κυριευθέντα ἀπὸ φιλολογικὴν μανίαν ἀνδρομοσον εἰς τὴν ἡλικίαν των, καὶ ἐπρόβλεψα μὲ λύπην τὴν τύχην, ἣ ὁποία τὰ περιέμενεν· ὥσάν τέρατα φαινόμενα κατ' ἀρχάς, καταντῶσιν ἡλίθια ἐπὶ τέλους. Τὴν παιδικὴν ἡλικίαν καθιέρωσεν ἡ φύσις εἰς ἄσκησιν τοῦ σώματος, καὶ ὅχι εἰς τὴν μελέτην, ἥτις ἀδυνατίζει καὶ ἐμποδίζει τὴν αὖξησίν του. Ἡ φύσις δὲν δύναται χωρὶς βλάβην νὰ ἐνεργῇ συγχρόνως δύο ταχείας ἀναπτύξεις. Ὅποτεν δ' νοῦς κλίνη εἰς τὸ ν' αὐξάνῃ παραπολὺ ταχέως, αἱ δυνάμεις τοῦ ἀναπτύσσονται πρόωρα, καὶ τότε τὸ παιδίον καταγίνεται εἰς τὴν σπουδὴν μὲ προσοχὴν ἀνάλογον τῆς ἀναπτύξεως ταύτης· ἀλλὰ τὸ σῶμα ὀπισθοδρομεῖ, ἐπειδὴ τὰ νεῦρα παύουν ἀπὸ τὸ νὰ συνεισφέρουν εἰς ἐνίσχυσιν αὐτοῦ· τὸ θῶμα ἀπαυδᾷ, καὶ τέλος ἀποθνήσκει ἀπὸ τινος ἐπιβουλῶν ἀσθένειας. Οἱ γονεῖς καὶ οἱ διδάσκαλοι, ὅσοι ἀπαιτοῦν καὶ ἐνθαρρύνουν τὴν βεβαιασμένην ταύτην σπουδὴν, μεταχειρίζονται τοὺς μαθητάς των ὡς τὰ φυτὰ οἱ κηπουροὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι ἐπιθυμοῦντες προφαντὰ, θυσιάζουν μερικὰ ὥστε τὰ ἐπιλοιπα νὰ ἐκβάλουν πρόωρα καρποὺς καὶ ἄνθη, τὰ ὅποια πάντοτε εἶναι μᾶλλον ὀλιγόβια, καὶ καθ' ὅλα ὑποδεέστερα ἀπὸ ἐκεῖνα ὅσα ὠριμάζονται εἰς τὸν καιρὸν των.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΒΟΥΤΥΡΟΥ.

Ἐκ διαφόρων ἱστορικῶν τεμαχίων δυνάμεθα μετ' ἀραλείας νὰ συμπεράνωμεν, ὅτι ἡ ἀνακάλυψις τῆς κατασκευῆς τοῦ βουτύρου δὲν πρέπει ν' ἀποδοθῇ ὅτε εἰς τοὺς Ἕλληνας, ὥτε εἰς τοὺς Ῥωμαίους, ἀλλ' ὅτι οἱ μὲν πρῶτοι παρέλαβον αὐτὴν παρὰ τῶν Σκυθῶν, τῶν Θρακῶν καὶ τῶν Φοινίκων· οἱ δὲ δεῦτεροι παρὰ τῶν Γερμανῶν. Φαίνεται, λέγει, ὁ Βέκμαν, ὅτι, ἀφοῦ ἔμαθον τὴν τέχνην νὰ τὸν κατασκευάζουν, τὸν μετεχειρίζοντο μόνον ὡς χρῆσμα εἰς τὰ λουτρά των καὶ ἰδίως ὡς ἱατρικόν. Εἰς κανὲν ἀπὸ τὰ συγγράμματα τοῦ Γαληνοῦ ἢ ἄλλων ἱατρῶν δὲν ἀναφέρεται τὸ βούτυρον ὡς τροφή, ἂν καὶ πολλὰκις γίνεται λόγος περὶ αὐτοῦ ὡς χρησίμου πρὸς ἄλλους σκοποὺς. Ἐπίσης οὐδεμία μνεία γίνεται περὶ αὐτοῦ εἰς τὰ συγγράμματα τῶν γραφάντων περὶ γεωργικῆς, ἂν καὶ πραγματεύονται μὲ ἀκριβείαν περὶ γάλακτος, τυροῦ καὶ ἐλαίου. Τοῦτο εὐκόλως δύναται νὰ αἰτιολογηθῇ ἐκ τοῦ ὅτι οἱ ἀρχαῖοι μετεχειρίζοντο ἀποκλειστικῶς τὸ ἔλαιον, ὅπως τὴν σήμερον τὸ βούτυρον ὀλίγιστα μεταχειρίζονται εἰς τὴν Ἰταλίαν, Ἰσπανίαν, τὰς μεσημβρινὰς ἐπαρχίας τῆς Γαλλίας, καὶ τὴν Ἑλλάδα. Ὅταν ἤκμαζεν ἡ εἰδωλολατρεία τὸ βούτυρον, φαίνεται, ὅτι ἦτο πολὺ σπάνιον. Μνεία γίνεται ὅπῃ τῶν ἱστορικῶν περὶ δῶρα τινὸς ἐκ βουτύρου τοσοῦτον μεγάλου, ὥστε ἀνὴρ δὲν ἠδύνατο νὰ τὸ μεταφέρῃ καὶ τὸ ὁποῖον ἐθεωρεῖτο μεγάλης ἀξίας δῶρον.

Ποῖος τῶν μικρῶν ἀναγνωστῶν μας δύναται νὰ μᾶς εἴπῃ ἀπὸ τίνας γάλα κατεσκευάσθη κατὰ πρῶτον τὸ βούτυρον; ἀπὸ τῆς ἀγελᾶδος, τῆς προβατίνας, ἢ τῆς αἰγός;

Αἱ ἀπορίαι γίνονται διὰ τῆς ἀεργίας·

Αἱ κακουργίαι δ' ἔπειτα διὰ τῆς ἀπορίας.

Ἡ φύσις ἢ κακεντραχῆς δράττουσα ἐξουσίας,

Τὰς συμφορὰς ἐργάζεται πάντοτε δημοσίαις.

Ὅταν τιμᾷ ὁ Ἥγεμὼν τὰς ἐναρέτους πράξεις,

Ὁ Κόσμος βλος τὸν τιμᾷ καὶ πᾶς ἀνθρώπων τάξις.

Τιμὴ ἐτησίαις συνδρομῆς τῆς Ἐφημ. τῶν Παίδων

Διὰ τοὺς ἐντὸς τοῦ Κράτους λεπ. 50.

Διὰ τοὺς ἐν Τουρκίᾳ ὀρ. 1.

Διὰ τοὺς ἐν Εὐρώπῃ ἐν γένει » 3.